

(1)

10 Jacob departed* from Beer-sheba and went toward Haran. 11 He encountered the place and spent the night there because the sun had set; he took from the stones of the place which he arranged around his head, and lay down in that place. * 12 And he dreamt, and behold! A ladder was set earthward and its top reached heavenward; and behold! angels of God were ascending and descending on it.

13 And behold! HASHEM was standing over him, and He said, "I am HASHEM, God of Abraham your father and God of Isaac; the ground upon which you are lying, to you will I give it and to your descendants. 14 Your offspring shall be as the dust of the earth, and you shall spread out powerfully westward, eastward, northward and southward; and all the families of the earth shall bless themselves by you and by your offspring. 15 Behold, I am with you; I will guard you wherever you go, and I will return you to this soil; for I will not forsake you until I will have done what I have spoken about you."

16 Jacob awoke from his sleep and said, "Surely HASHEM is present in this place* and I did not know!" 17 And he became frightened and said, "How awesome is this place! This is none other than the abode of God and this is the gate of the heavens!" 18 Jacob arose early in the morning and took the stone that he placed around his head and set it up as a pillar; and he poured oil on its top.

19 And he named that place Beth-el; however, Luz was the city's name originally.

20 Then Jacob took a vow, saying, "If God will be with me, will guard me on this way that I am going; will give me bread to eat and clothes to wear; 21 and I return in peace to my father's house, and HASHEM will be a God to me — 22 then this stone which I have set up as a pillar shall become a house of God, and whatever You will give me, I shall repeatedly tithe to You."

So Jacob lifted his feet, and went toward the land of the easterners. * 2 He looked, and behold — a well in the field! And behold! three flocks of sheep lay there beside it, for from that well they would water the flocks, and the stone over the mouth of the well was large. 3 When all the flocks would be assembled there they would roll the stone from the mouth of the well and water the sheep; then they would put back the stone.

29 "You, O king, your thoughts came while you were on your bed about what would happen in the future; and the Revealer of secrets informed you what will be. 30 As for me, it is not because I possess more wisdom than any other being that this secret was revealed to me, but rather to make the interpretation known to the king, so that you may know what has occupied your thoughts.

31 "You, O king, were watching and behold! a huge statue; this statue, which was immense, and whose brightness was extraordinary, stood opposite you, and its appearance was fearsome. 32 This statue: its head of fine gold; its breast and arms of silver; its belly and thighs of copper; 33 its legs of iron; and its feet, partly of iron and partly of earthenware. 34 As you watched, a stone was heven without hands and struck the statue on its feet of iron and earthenware, and crumbled them. 35 Then they crumbled together: the iron, the earthenware, the copper, the silver and the gold. They became like chaff from summer threshing floors, and the wind carried them away and no trace was found of them. And the stone that struck the statue became a great mountain and filled the entire earth. 36 This is the dream, and we will tell its interpretation before the king.

24 But his bow was firmly emplaced and his arms were gilded, from the hands of the Mighty Power of Jacob — from there,

shepherd of the stone of Israel. 25 From the God of your father, and He will help you,

as an - לשון נוסריקון - STONE OF ISRAEL. The word אבן is seen by Targum Onkelos abbreviated form of the words אב ובן - which are rendered by Targum Onkelos in Aramaic as "fathers and sons," that is, אבא ובניו - Jacob and his sons.

היחה לך מידי אבירו של יעקב, שמקיים את בניו⁹⁵ לבין האומות להשאירם בסוף כולם. כענין שם "יעקב" המורה שישאר בעקב⁹⁶ ובסוף כל האומות, וכן קיים אותך והצילך מבעלי התצאים אשר שטמוך. וימררו רובו, משם, ומדרך טובו זה רועה אבן ישראל. הוא רועה ישראל המתקיימים לבין האומות כמו אבן, יקרה או בלתי יקרה⁹⁷, המתקיימת לאורך ימים, כענין "התגורת אבן די לא בידין, ומחת לצלמה על רגלוהי" (דניאל ב לד), והם ישראל,

א יעקב מבאר שבע נילך חרנה: ניפגע במקום נילן שם פי-בא ומש ויקח מאבני המקום וישם מראשתי וישבב במקום ההוא: ולם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלים עלים וירדים בו: והנה יהוה ניצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי רהם אביה ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנה רעה: והנה ורעה בעפר הארץ ופרצת: ומה וקדמה וצפנה ונגבה רכו בה כל משפחת האדמה ודורעה: והנה אנכי עמך ושומרתיך ל אשר-תלה והשבתיה אל-האדמה הזאת בי לא אעזבה עד אשר יעשיתי את אשר-דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אבן יש ה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה זה בי אם-בית אלהים וזה שער השמים: וישבם יעקב בבקר וייקח האבן אשר-שם מראשתי וישם אתה מצבה ויצק שמן על-שה: ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל ואולם לזו שם-העיר ושה: ויבד יעקב נדר לאמר אם-יהיה אלהים עמדי ושמרני

יה הנה אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ושבתני לום אל-בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר-תי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן-לי עשר אעשרנו לך: א יעקב רגלו וילך ארצה בני-קדם: וירא והנה באר בשדה והנה שלשה עדרי-צאן רבצים עליה בי מן-הבאר ההוא ישקו רים והאבן גדלה על-פי הבאר: ונאספו-שמה כל-העדרים ונגללו

AVROM SILVER JCA PARSHAT VAYET
2 KISLEV 5774
5-11-13 K. GOLD DANIEL

אנתה [אנת-ק] מלכא רעיוניך [רעיונה ק] על-ה סלקו מה די להוא אחרי דנה ונלא רנא הודעה מה-די להוא: לא בהכמה די-איתי בי מן-פל-חינא רנא דנה גלי לי לזון על-די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבה תנדע: אנתה מלכא חזה הוית נאלי צלם חר שגיא צלמא דבן רב ויונה קאם לקבלה ורוה דחיל: הוא צלמא ראשה די-דהב טב חדוהי די-די כסף מעוהי ונרבתה די נחש: שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון ון ק די פרזל ומנהון [ומנהון ק] די חסף: חזה הוית עד די חת אבן די-לא בידין ומחת לצלמא על-רגלוהי די פרזל וחסףא ז המון: בארין דקו כחיה פרזל חסףא נחשא כסףא ורהבא: עור מן-אדרי-קוט ונשא המון רושא וכל-אתר לא-השתבח אבנא! די-מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל-ארעא: דנה ופשרה נאמר קדם-מלכא:

כד נתשב באיתן קשתו ויפוז ורעי ידיו מידי אביר יעקב משם VAYECH

כה רעה אבן ישראל: מאל אביה ויעזרה

3A RASHI

4 SEFORNO והשב באיתן קשתו, אמנם קשתו של יוסף לירות חץ על ספורנו ורי לשון הרע ישבה באיתן, והוא המלך, כאמרו אל עבדיו מצא כזה, איש אשר רוח אלהים בו" (מא לח), ובאמרו "אין וחכם כמון" (שם שם לט). ויפוז⁹⁴ ורועי ידיו, בנתינת טבעת ה על ידו. מידי אביר יעקב, אמנם זאת ההצלה וההצלחה

107 Thank the LORD, call on His name, make His acts known among the peoples. Sing to Him, make music to Him, tell of all His wonders. Glory in His holy name; let the hearts of those who seek the LORD rejoice. Search out the LORD and His strength; seek His presence at all times. Remember the wonders He has done,

His miracles, and the judgments He pronounced. Descendants of Yisrael His servant, sons of Jacob His chosen ones: He is the LORD our God. His judgments are throughout the earth. Remember His covenant for ever, the word He commanded for a thousand generations. He made it with Abraham, vowed it to Isaac, and confirmed it to Jacob as a statute and to Israel as an everlasting covenant, saying, "To you I will give the land of Canaan as your allotted heritage." You were then small in number, few, strangers there, wandering from nation to nation, from one kingdom to another, but He let no man oppress them, and for their sake He rebuked kings: "Do not touch My anointed ones, and do My prophets no harm." Sing to the LORD, all the earth; proclaim His salvation daily. Declare His glory among the nations, His marvels among all the peoples. For great is the LORD and greatly to be praised; He is awesome beyond all heavenly powers. For all the gods of the peoples are mere idols; it was the LORD who made the heavens.

וזה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו, שיחו בכל-נפלאותיו: התהללו בשם קדשו, ישמחו קשי יהוה: דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד: זכרו ו אשר עשה, מפתיו ומשפטי-פיהו: זרע ישראל עבדו, ובחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו: גולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר פרט אתך, ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק, לישראל גולם: לאמר, לך אתן ארץ-פנעון, חבל נחלתכם: סמתי מספר, כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל-מלכה אל-עם אחר: לא-הניח לאיש לעשקם, ויוכח מלכים: אל-תגעו במשיחי, ובנביאי אל-תרעו: שירו ל-הארץ, בשרו מיום-אל-יום ישועתו: ספרו בגוים דו, בכל-העמים נפלאותיו: פי גדול יהוה ומהלל מאד, וא על-כל-אלהים: כי כל-אלהי העמים אלילים, מים עשה:

(5)

בהיותכם מתי מספר, כמעט, וגרים בה. קשר הקדש של ישראל עם קדושה אינו דומה לקשר טבעי, שכל עם ולשון מתקשר על ידו אל הקשר הטבעי הוא מתפתח רק במשך זמן רב, ע"י המון מאורעות, ע"י ועצום שמתכנס יחד לדור באיו ארץ בתור ישיבת קבע, ואז מתחילה זה הסתורית, הבאה מתוך התרגלות לפעם בלבבות הדורות הבאים, וקשר מתהווה בין העם ותארץ. מה שאין כן הקשר האלהי ממקור הקדש, רה כנסת ישראל בקדושת ארץ חמדה, שהתחיל החותם הקדוש הוח מבליט בהיותכם מתי מספר, ובזמן קצר ותכוף, יחד עם הופיעם בארץ, ודם לכניסתם, ע"י ההערה האלהית העליונה, ובהיותם יושבים בתוכה לא קבועה כ"א בתור גרים, ששום דבר שיסודו בטבע לא עזר לקשר הזה, בתור יצירה אלהית, בדבר ד' וברית קדשו, בחק שבועת עולם, אשר גר ויחי, בהיותכם מתי מספר, כמעט, וגרים בה.

(6)

RAV KOOK
OLAT RIYAH

אגרת תימן או סתח תקוח

(7)

RAMBAM
IGERET TEIMAN

קד וקד גזרו עליהם - ואחר כך היה מבטל הבורא יתקבד הגזרה שהיא והיה משבית אותה, והיה מבטל ומשבית הגזר אותה. וכן אמרו חכמינו, זכרונם לברכה: שמדא עביד דקטי"י. וקבר הבטים הקדוש-ברוך-הוא לעקב אבינו, עליו השלום, שאף-על-פי שישמעבדו האמות גזרעו ויצגו אותם ויגברו עליהם - הם ישארו ויעמדו, והמשמעבדים בהם - יחלסו ויאבדו, כמו שנאמר (בראשית כח, יד): והיה נרצה בצפר הארץ. קלומר: אף-על-פי שהם גתונים למרמס ולמרמס קעסר הנה שפלי דורסים אותו - סוף שיגברו וינצחו. וכן על דרך המשל: כמו שהעסר באמתו יצלה על הדורסים אותו וישאר הוא - והדורסים אותו לא יעמדו, והנה באר ישעיהו, עליו השלום,